

10η ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΥΡΩΠΗΣ - ΑΣΙΑΣ

Τα ευρωπαϊκά και ασιατικά μονοπώλια σε σχέσεις συνεργασίας και ανταγωνισμού
Τις συμφωνίες των καπιταλιστών πληρώνουν οι εργαζόμενοι με χτύπημα δικαιωμάτων

Η **Σύνοδος Ευρώπης - Ασίας (ASEM)**, η 10η από τότε που δημιουργήθηκε αυτή η άτυπη διακρατική συνεργασία, η οποία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη και την Παρασκευή στο Μιλάνο της Ιταλίας και διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την προεδρεύουσα στην ΕΕ, Ιταλία, ανέδειξε για άλλη μια φορά ότι η σημερινή φάση ανάπτυξης του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, που είναι κυρίαρχος, είναι ένας κόσμος συνεχών συμβιβασμών και

Eurokinissi

Οι ηγέτες των χωρών Ευρώπης και Ασίας στη Σύνοδο στο Μιλάνο

διαπάλης ανάμεσα σε αστικές τάξεις και μονοπωλιακά συμφέροντα. Αυτό στη σημερινή εποχή της σχετικά συγχρονισμένης καπιταλιστικής κρίσης εντείνει τον ανταγωνισμό, κάτι που αποδεικνύουν και οι εστίες ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων σε πολλές γωνιές του πλανήτη.

Η συγκεκριμένη άτυπη μορφή συνεργασίας προέκυψε το 1996 (λίγο μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ και τις άλλες χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης) από τις 15 τότε χώρες της **ΕΕ** και την **Ενωση Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN)**, ενώ σε τακτά χρονικά διαστήματα εντάσσονταν και άλλες χώρες. Σήμερα έχουν φτάσει τις 53 χώρες - μέλη (**28 κράτη - μέλη της ΕΕ, 10 κράτη - μέλη της ASEAN: Ινδονησία, Μαλαισία, Φιλιππίνες, Σιγκαπούρη, Ταϊλάνδη, Μπρουνέι, Καμπότζη, Λάος, Μιανμάρ, Βιετνάμ**, και επίσης οι εξής χώρες: **Ελβετία, Νορβηγία, Ρωσία, Κίνα, Αυστραλία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα, Ινδία, Μογγολία, Πακιστάν, Νέα Ζηλανδία** καθώς και **Καζακστάν και Κροατία** που εντάχθηκαν στη σύνοδο του Μιλάνου). Η συγκεκριμένη οργάνωση περιλαμβάνει μερικές από τις πολυπληθέστερες χώρες στον κόσμο, όπως Κίνα, Ινδία, Ρωσία, Ινδονησία και άρα και τεράστιες αγορές.

Και η φετινή συνάντηση, όπως αναμενόταν, πέρα από τα γενικόλογα ευχολόγια για ανάπτυξη της συνεργασίας - άλλωστε ο φετινός τίτλος της ήταν **«Υπεύθυνη συνεργασία για βιώσιμη ανάπτυξη και ασφάλεια»** - σηματοδοτήθηκε από κεντρικά ζητήματα όπου εξελίσσεται η σύγκρουση των μονοπωλιακών ομίλων, που ξεχώρισαν όχι τόσο στην Ολομέλεια της Συνόδου, αλλά στις συναντήσεις, διμερείς και πολυμερείς, στο περιθώριό της. Η Ουκρανία φυσικά και η διαπάλη για τον πλούτο και τη γεωστρατηγική της θέση ξεχώρισαν, ενώ από όσα έγιναν γνωστά από τις διμερείς συμφωνίες που συνήφθησαν ξεχωρίζει η παρουσία της Κίνας, που διεκδικεί ακόμα μεγαλύτερο ρόλο στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία.

Προβληματισμοί και συγκλίσεις

Στη σύνοδο εξετάστηκαν οι «βασικές αιτίες των απειλών για την ασφάλεια και οι τρόποι καταπολέμησης της τρομοκρατίας», και ειδικά οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, στη Συρία και το Ιράκ με το «Ισλαμικό Κράτος», όπως και η κατάσταση στην Ουκρανία και τη χερσόνησο της Κορέας. Κεντρικός πυρήνας των τοποθετήσεων, που εκφράζεται και στο «ευχολόγιο» της λεγόμενης τελικής διακήρυξης, ήταν ότι οι εξελίξεις αυτές έχουν άμεσο αντίκτυπο «στη διεθνή και περιφερειακή ειρήνη και ασφάλεια, αλλά και στην οικονομική ανάπτυξη και τη μελλοντική ευημερία της Ευρώπης και της Ασίας». Φυσικά, οι ηγέτες ιμπεριαλιστικών χωρών κάνουν πως ξεχνούν ότι οι εστίες επεμβάσεων που δόθηκαν ...ξορκίζουν, είναι δικά τους δημιουργήματα, αποτέλεσμα του δικού τους θανάσιμου ανταγωνισμού. Η δόθηκε ευαισθησία τους για τους λαούς που ματώνουν γίνεται και πάλι από τη σκοπιά του πώς θα ανοίξουν δυνατότητες για νέα προώθηση των συμφερόντων τους (χαρακτηριστική είναι η με ανθρωπιστικό πρόσχημα καταπολέμηση της βαρβαρότητας των τζιχαντιστών του «Ισλαμικού Κράτους» σε Συρία και Ιράκ).

Οι συμμετέχοντες, πάντως, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις συνέκλιναν στην ανάγκη της προώθησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων για να γίνουν πιο ανταγωνιστικές οι οικονομίες, δηλαδή, σε αυτό που βιώνουν οι εργαζόμενοι σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, με χτύπημα των εργασιακών και κοινωνικών τους δικαιωμάτων. Αυτό είναι απαράβατος κοινός όρος για να ανακάμψουν και διευθυνθούν τα κέρδη των καπιταλιστών και σε Ευρώπη και σε Ασία. Σε αυτό το πλαίσιο εντάχθηκαν και οι συναντήσεις του Έλληνα πρωθυπουργού, που διεκδίκησε για την ελληνική πλουτοκρατία αναβάθμιση της θέσης, πλάσάροντας και τα «επιτεύγματα της οικονομίας» από τη σφαγή των εργατών και των λαϊκών στρωμάτων.

Διευρύνεται η διείσδυση της Κίνας

Στο πλαίσιο της Συνόδου συζητήθηκαν και οι δυνατότητες ενίσχυσης της οικονομικής και χρηματοδοτικής συνεργασίας, των επενδύσεων, της βελτίωσης των μεταφορών και των επικοινωνιών, ενώ τονίζεται ότι πρέπει να βοηθηθεί ακόμη περισσότερο η μετακίνηση αγαθών, κεφαλαίων, υπηρεσιών και προσώπων στο λεγόμενο «Νέο Δρόμο του Μεταξιού», κατά τα παλιά πρότυπα των εμπορικών δρόμων που συνέδεαν τις δύο ηπείρους. Και βέβαια σε αυτή τη διαδικασία πρωτοστατεί ο «γίγαντας» της Ασίας, Κίνα. Αλλωστε, από την περασμένη βδομάδα ο Κινέζος πρωθυπουργός, **Λι Κετσιάνγκ**, πραγματοποίησε επισκέψεις και έκλεισε νέες συμφωνίες με τη Γερμανία, τη Ρωσία και την Ιταλία σε πολλούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων της Ενέργειας, του εμπορίου, των νέων τεχνολογιών. Στη Ρωσία συμφωνήθηκε το τελικό σχέδιο κατασκευής του αγωγού φυσικού αερίου ανάμεσα στους ενεργειακούς κολοσσούς «Gazprom» και CNPC από τη Δυτική Σιβηρία έως τη Βορειοδυτική Κίνα, μέσω της Δημοκρατίας των Αλτάι, για την παράδοση 30 δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων φυσικού αερίου ετησίως. Επίσης, ως μέτρο αντιμετώπισης των δυτικών κυρώσεων κατά της Ρωσίας (για την υπόθεση της Ουκρανίας) συμφωνήθηκε η χρηματοδότηση των ρωσικών τραπεζών **από την κινεζική Exim Bank**, όπως και η δυνατότητα των κεντρικών τραπεζών των δύο χωρών να συναλλάσσονται στα νομίσματά τους παρακάμπτοντας το δολάριο. Υπήρξαν επίσης συμφωνίες συνεργασίας στον τομέα των συστημάτων παγκόσμιας πλοήγησης, στα σιδηροδρομικά δίκτυα υψηλής ταχύτητας, στην κατασκευή και ανακατασκευή δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας, στην αποφυγή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής, καθώς και διακρατικές συμφωνίες ανάμεσα στις τελωνειακές υπηρεσίες.

Διμερείς συναντήσεις έγιναν επίσης ανάμεσα στην ΕΕ και την Κίνα όπως και ανάμεσα στην ΕΕ και την Ιαπωνία για την υπογραφή Συμφωνίας Ελεύθερου Εμπορίου.

Συνάντηση εκπροσώπων μονοπωλιακών ομίλων

Ταυτόχρονα με τη Σύνοδο έγινε και το **14ο Ευρασιατικό Επιχειρηματικό Φόρουμ**, με τη συμμετοχή στελεχών άνω των 300 μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων και από τις δύο ηπείρους, ενώ γίνεται φανερό ότι τα ευρωενωσιακά μονοπώλια επιχειρούν να ενισχύσουν την παρουσία τους στην Ασία και αντίστροφα, σε έναν σφοδρό ανταγωνισμό που υπάρχει και με το άλλο ισχυρό ιμπεριαλιστικό κέντρο, τις ΗΠΑ. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ασιατικές χώρες του ASEM ελέγχουν το 44% των εισαγωγών της ΕΕ και δέχονται το 30% των εξαγωγών της, με τη μερίδα του λέοντος στις εξαγωγές προς τις χώρες αυτές να έχει η Γερμανία. Και φυσικά με τα σημάδια της ύφεσης να καταγράφονται πιο έντονα στην Ιταλία, στη Γαλλία αλλά και στις χώρες που είναι χαμηλότερα στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα, όπως η Ελλάδα, η Ισπανία, η Ιρλανδία, είναι φανερό το ενδιαφέρον για μπιζνες με την Ασία, ως μια διέξοδο για τα λιμνάζοντα κεφάλαια. Κομμάτι από την πίτα διεκδικούν και οι εκπρόσωποι του ελληνικού κεφαλαίου με τους εκπροσώπους του ΣΕΒ να καταθέτουν προτάσεις για διάφορους κλάδους, από το εμπόριο και την Ενέργεια έως τις νέες τεχνολογίες και τα δίκτυα.

Οι σύνθετες σχέσεις της ΕΕ με τη Ρωσία

Στο περιθώριο της Συνόδου του Μιλάνου, τα «φώτα» της δημοσιότητας «έκλεψαν» οι συναντήσεις του Ρώσου Προέδρου, **Βλαντιμίρ Πούτιν**, για τη σύγκρουση στην Ουκρανία, ο οποίος κραδαίνει το «όπλο» της Ενέργειας και της ενεργειακής εξάρτησης της ΕΕ από το ρωσικό φυσικό αέριο. Ο Πούτιν συναντήθηκε με τον Ουκρανό ομόλογό του, **Πέτρο Ποροσένκο**, σε δύο ραντεβού, στο ένα παρουσία της Γερμανίδας καγκελαρίου, **Αγκελα Μέρκελ**, του Γάλλου Προέδρου, **Φρανσουά Ολάντ**, του Ιταλού πρωθυπουργού, **Ματέο Ρέντσι**, και του Βρετανού πρωθυπουργού, **Ντέιβιντ Κάμερον**, και στο δεύτερο με την παρουσία των ηγετών μόνο των Γερμανίας και Γαλλίας. Η διαφωνία διατυπώθηκε για το ποιος προκάλεσε τη σύγκρουση στην Ουκρανία ενώ στο κρίσιμο ζήτημα της Ενέργειας από όλες τις πλευρές διατυπώνεται η ευχή να λυθεί γρήγορα το ζήτημα. Η διαμάχη για το χρέος της Ουκρανίας, για παραδοθείσες ποσότητες ρωσικού φυσικού αερίου (3,1 δισ. δολαρίων, που η Ρωσία απαιτεί καταβολή της πρώτης δόσης 1,5 δισ. έως το τέλος του χρόνου) και για την τιμή πώλησης του κυβικού τόνου (285 δολάρια ζητάει η Ουκρανία, 385 δολάρια προσφέρει η Ρωσία) πρόκειται να συνεχιστεί και στην προγραμματισμένη για την Τρίτη τριμερή συνάντηση ΕΕ, Ουκρανίας και Ρωσίας, όπου θα επιχειρηθεί ένας προσωρινός έστω συμβιβασμός. Ταυτόχρονα, το ζήτημα της Ενέργειας επιβαρύνει την κατάσταση και στο εσωτερικό της Ουκρανίας, καθώς εν μέσω μαχών και της εύθραυστης εκεχειρίας από τις 5 Σεπτέμβρη, η αντιδραστική κυβέρνηση ετοιμάζει βουλευτικές εκλογές την ερχόμενη Κυριακή, 26 Οκτώβρη, ενώ οι πολιτοφυλακές στις ανατολικές επαρχίες Ντονέσκ και Λουγκάνσκ ετοιμάζουν τριπλές εκλογές (προεδρικές, βουλευτικές, τοπικές) στις 2 Νοέμβρη, με το σκηνικό να είναι εκρηκτικό από κάθε άποψη.

Δ. Κ.